

נרעם אמרים

דברי אלוקים חיים מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

נעידן רעוויל דרעווין, פרשת תשא, תשע"ט

אות היא לעולם

להיעשות שותף במעשה בראשית

והנה כאשר ברא הקב"ה את עולמו, הוא ברא על ידי שם הוי"ה הקדוש בניקוד 'צבא-ות'. והוא כאמור השם השורה בשבת קודש. על כן דווקא שבת קודש בו שורה השם הקדוש הזה, היא 'אות בניי וביניכם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ' כי בריאת השמים עד הנפיעה ביום השביעי, היתה בכוח שם קדוש זה בניקוד מכוון זה. ועל אותה שייכות ישירה שבין שבת קודש לבין בריאת שמים וארץ, אמרו חכמנו זכרונם לברכה - 'כל המשמר שבת כהלכתה, נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית'.

ראו זה פלא, אם נחשב את תיבות 'בראשית ברא אלוקים' וננכה מהן את תיבת 'שבת', יעלה לנו מספר ת"ק שהוא כמניין שם הקדוש 'צבא-ות' עם הכולל. והדברים מופלאים ומשוקדים, כפתור ופרח.

שותפות

נלך ונעיין יתירה מכך. כי הנה זאת גילו לנו רבותינו מאורי ישראל (הדברים מובאים בוורר הקדוש, ח"ב רלז, ב' הביא את הדברים רבינו בחיי בפרשת בראשית) שהעולם נברא בכוח קדושת שם מ"ב. ואין זה סותר למה שאמרנו שהעולם נברא בכוח שם הוי"ה הקדוש בניקוד 'צבא-ות' שכן שם הקדוש 'צבא-ות' נטרקון צירוף **בן ארבעים ושנים תיבות**, והדברים מופלאים ביותר, פלא על גבי פלא.

ותו, השתא נבין עוד יותר את הדבר שכל המשמר שבת קודש, נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית. כי כאמור עניין שבת קודש וכן עניין מעשה בראשית, שניהם כרוכים

בפרשתן (לא, טז-יז) ושמרו בני ישראל את השבת, לעשות את השבת לדורותם ברית עולם. בניי ובני בני ישראל את היא לעולם ונ' ולהלן נלך לבאר מקרא קודש זה בו ציונו הבורא על שמירת השבת-קודש אשר היא אות בניינו לבין הקב"ה, אות היא לעולם.

בריאת העולם ושמירת שבת

נפלאות ביאר הגה"ק בעל 'פנים יפות' זי"ע בלשון הכתוב המורה שהשבת 'אות היא לעולם', ולכאורה מדוע נקט הכתוב דווקא לשון של 'אות'. ולהקדמת הדברים הוא מביא את מאמר הגמרא במסכת חגיגה (טו, ב) שם דרש ריש לקיש את הכתוב (ישעיה מו, ב) 'ה' צבא-ות שמו - אדון הוא בצבא שלו'. ולכאורה מה מהותה והסברה של דרשה תלמודית זו ומה היא רוצה להשיענו.

להבנת העניין נזכיר את המובא בוורר הקדוש והדברים מבוארים באריכות בכתבי מרנא האר"י הח"י זי"ע - ששם הוי"ה הקדוש שולט בכל יום ויום ומשפיע על עיצומו של יום, מדי יום שורה השם הקדוש בניקוד שונה, ניקוד המיוחד לאותו היום, ואילו ביום השבת קודש שורה השם הקדוש כשהוא מנוקד בניקוד תיבת 'צבא-ות'. ההסבר על פי מהלכי תורת הרו, הוא ששבת קודש ניוונה ממידת המלכות הקדושה והיא בסוד 'צבא-ות' והדברים עמוקים וארוכים ולא כאן המקום להאריך בהם ולבארם באריכות.

ות קדישא, השם בו יגאל הקב"ה את ישראל מעומוק הגלות. ועל כן בא הכתוב ורומז - **נואלנו ה' צבאות שמו ונו'** כי הקב"ה יגאלנו ועל ידי הגאולה יהיה **צבאות שמו** כי שמו ייקרא בשם קדוש זה בו הוא ברא את העולם ובו עתיד לגאול את ישראל מגו גלותא. עד כאן תורף דברי ה'פנים יפות' בתוספת נופך.

לאור האמור נראה לבאר את הכתוב **ישמרו בני ישראל את השבת** כי על ידי שבני ישראל ישמרו את השבת ויכבדו את יומא דנשמתא, המתנה הטובה שהביא לנו הקב"ה מבית גזי ושבת שמה. על ידי כן נזכה ל**ברית עולם** - שתי התיבות עולות, ביחד עם מספר כ"ז אותיות התורה כולל אותיות מנצפ"ך, למספר **תשפ"ו** שהוא כמניין אותיות **השתפ"א** הרומז כאמור על השותפות שיש לנו עם הקב"ה במעשה בראשית. ותו, התיבות הללו העולות כאמור למספר תשפ"ו עולות אף כמניין **כתר עליון** הרומז לגילוי שלימות כוח קדושת בני ישראל - לכך אנו זוכים על ידי שמירת השבת כהלכתה.

יעזור הקב"ה שבכוח שמירת שבת קודש כהלכתה, מתוך רצון לענג את השבת ולקדשה כראוי לה; נזכה להתגלות האור של 'כתר עליון' ויקיים בנו 'כתר עליון' לו נגלה, ונזכה לאורו של משיח צדקנו אשר יבוא ויגאל אותנו ממעמקי הגלות באלו הגופים, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, במהרה בימינו אמן.

וקשורים לסוד השם הקדוש 'צבאות' שבניקודו נברא העולם ובניקודו שורה השם הקדוש על שבת קודש. והשתא אם נעמיק באותיות שם 'צבאות' נמצא שהוא רומז על שותפות: הן אם נחשב את אותיותיו בסדר א"ת ב"ש; נמצא את התיבות השתפ"א שהוא מלשון שותפות. והן אם נתור אחר האותיות הסמוכות לאותיות צבאו"ת שוב נמצא את אותן אותיות - השתפ"א. הרי לנו שאכן מי ששומר שבת כהלכתה נעשה שותף במעשה בראשית.

שם הגאולה

שם קדוש זה ד'צבאות' בו נברא העולם והוא שורה בשבת קודש, הוא גם שם הגאולה והדבר מרומז בסוד 'אני ראשון ואני אחרון', במה שהיה הקב"ה ראשון במה שבראשית כך הוא באחרית הימים בעת היגלות קץ הימים בביאת משיח צדקנו.

ובמסכת סוכה אמרו חכמים (בב, א) תנו רבנן, משיח בן דוד שעתיד להגלות במהרה בימינו, אומר לו הקב"ה: 'שאל ממני דבר ואתן לך', שנאמר (תהלים ב, ז-ח) 'אספרה אל חוק וגו' אני היום ילדתיך... שאל ממני ואתנה גוים נחלתך'. וכיון שראה משיח בן יוסף שנהרג, אומר לפניו: 'דבש"ע איני מבקש ממך אלא חיים'. אומר לו: 'חיים עד שלא אמרת כבר התנבא עליך דוד אביך, שנאמר (תהלים סא, ה) חיים שאל ממך נתתה לו וגו'.

ותיבות הכתוב בו הבטיח הקב"ה למשיח צדקנו **חיים שאל ממך** עולות עם הכולל כמניין ת"ק שהוא מספר שם **צבא-**

פרשת כי תשא - פרה תשס"ו

שמירת שבת יחד עם הענוה - מכפרת עון

בכך פירש הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן זי"ע, את נוסח התפילה בברכת השכיבונו: 'והסר שטן מלפנינו ומאחרינו' - שלא ישלוט השטן - הוא היצר הרע, לא לפני מעשה המצוה ולא לאחריה.

והנה"ק החתם סופר זי"ע ביאר את הפסוק (דברים יז, ט): 'לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל', וכלל אמרו חז"ל (סנהדרין נו, ב): 'אין צו אלא לשון עבודה זרה'. והנה תיבת '**מצוה**' בנויה מן האותיות '**צו**' שבתון, ואותיות '**מה**' משני צידיו. תיבת 'מה' רוצז למידת הענוה ושפלות הרוח, כדבר האמור (שמות טו, ז) 'ונחננו מה'. והוא אשר דיבר הפסוק, שבשעה שמקיים האדם מצוה, יזהר - 'לבלתי רום לבבו' - שלא יבוא לידי גאות - 'ולבלתי סור מן המצוה ימין ומשמאל', היינו, שלא יסיר מן המצוה את הענוה המרומזת באותיות שמימין ומשמאל, שהם 'מה', כי אז ישאר רק 'צו'

זאת חקת התורה וגו' (פרשת פרה, במדבר יט, ט), פירש רש"י: "לפי שהשטן ואומות העולם מונגין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה, לפיכך כתב בה חקה גזירה היא מלפני אין לך רשות להרהר אחריה".

כך דרכו של היצר הרע - קודם המצוה ואחריה

ויש לומר בביאור דבריו הקדושים, בהקדם דבריהם של צדיקים, על דרכו של היצר הרע, בראותו יהודי הניגש לקיים אחת ממצוות ה', מיד מנסה לטעת בקרבו מחשבות של ענוה פסולה, למען ימנע מעשות המצוה, עקב היותו אינו ראוי לכך. אמנם לאחר שכבר קיים את המצוה, מנסה להיפך, לטעת בו מחשבות של גאות, על שזכה לקיים את המצוה, למען הכשילו בגבהות הלב.

הרומז לעבודה זרה, כי המתגאה בעשותו את מצות ה' אינו כי אם כעובד עבודה זרה.

כעין זה, פירשו צדיקי הדורות את הפסוק שאמר שלמה המלך ע"ה בחכמתו (קהלת י, ב): 'לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו'. כי הנה האותיות הקודמים לאותיות 'ב' הם 'אך', וכלל הוא בתורה שכל אכין ורקין מייעוטין הן (ענין שהדיוט מט, ג), כלומר, שהחכם ליבו תמיד נוטה למיעוט - להמיעוט ולהשפיל את עצמו, לאותיות שעומדים מימינם של אותיות 'לב'. אמנם הכסיל נוטה לאותיות שמשמאל אותיות 'ב', שהם 'גם' - וגם לרבות, מלשון גאות וגבהות, כי כן הוא בכל דבר וענין, שהחכם נוטה לחשוב בו מחשבת ענוה ושפלות רוח, לעומתו הכסיל נוטה למחשבות של גאווה.

מצות פרה אדומה - המתקת הדינים

והנה פרה אדמה נקראת חוקה בלי טעם, ויש להקשות הרי רבי משה הדרשן נתן בה טעם (רש"י במדבר יט, כב): 'משל לבן שפחה שטינף פלטיץ של מלך אמרו תבא אמו ותקננה הצואה כך תבא פרה ותכפר על העגל'.

ויש לומר, כי הנה בשעה שקבלו ישראל את התורה נעשה התיקון לחטא עין הדעת, כי לעת חטא עין הדעת ירדה מיתה לעולם, ומשקבלו ישראל את התורה בטלה המיתה, כמו שדרשו חז"ל (אבות פ"ו מ"ב) על הפסוק (שמות לב, טז): 'והלוחות מעשה אלוקים המה והמכתב מכתב אלוקים הוא חרות על הלוחות - אל תקרי חרות על הלוחות אלא חירות', שנעשה חירות ממלאך המוות. ורמזו יש בדבר, כי **מתן תורה ר"ת מרת**. אבל בשעה שחטאו בעגל חזרה ונגזרה מיתה לעולם.

והרה"ק רבי חיים ויטאל זי"ע מביא בכתבי קדשו בשם **מרן רביה"ק האריז"ל זי"ע**, שענין החוק שנאמר בפרה אדומה, משום שחוק הוא לשון דין, ומצוה זו כולה משורש הדינים, ושורש הדינים יוצאים מן האותיות הסופיות **מנצפ"ך**, שהם עולים למספר **פ"ר**, ועם חשבון חמש האותיות עולה רפ"ה כמספר **פרה**, וכל אחד מחמש האותיות ממשיך את מידת הדין, וכנגדן, אם נחשב חמשה פעמים את תיבת **דין** יעלו למספר **ש"ך**, כי ישנם ש"ך דינים.

סגולה נפלאה למי שיש לו משפט עם הנכרי

וענין ש"ך הדינים מבואר בספה"ק **באר מים חיים** (פרשת וישלח ד"ה וישלח יעקב מלאכים) שהביא סגולה ליהודי שנקלע למשפט עם נכרי, וחפץ בהצדקו, שיוון בתפילת שמונה עשרה, בברכת 'השיבה שופטנו כבראשונה', שהאותיות **ש"ב** הם כנגד חמשה פעמים **דין**, והאות **ה'** - כנגד חמשה האותיות הסופיות מנצפ"ך, שהם דינים גמורים, ושבירתם הוא על ידי 'ויועצנו בבתחילה' - ר"ת **ב"ז** כמספר שם הוי"ח הקדוש הממתיק את כל הדינים.

ואיך שאנו הוגים את השם ואומרים **אדנ"י**, ביאר מרן רביה"ק האריז"ל זי"ע, שיש בו אותיות **דין**, ומשום שהדין קשה, הטילו אות **א'** בתחילתו, שהאות **א'** בצורתה רומזת לשם הוי"ח הקדוש - הממתיק את הדינים, כי יש בה אות יו"ד למעלה ואות יו"ד למטה, והאלכסון יש בו האות **ו'**, ויחדיו יהיו תמים למספר **ב"ז** כמספר השם הקדוש, והיינו כוונת השם אדנ"י.

לפי זה יבואר היטב, כי הנה פרה אדומה משורש הדינים כמבואר, וכששרף את הפרה נעשה אפר פרה, אז נעשה ההמתקה לרפ"ה הדינים ונהפכו לאפר המטהר, ואז תבוא אמו ותקנח צואת בנה, כי בשעה שישראל אינם עושין רצונו של מקום נקראים בבחינת עבד, וכשחוזרים בתשובה נעשים בנים למקום (ענין קידושין לו, א). והפרה אדומה היתה של **אפר ומים**, והיינו שלוקחים האפר והמים ביחד להמתיק הדין בחסד, ונעשה **א"ם** הבנים שמחה (תהלים קיג, ח), כי שמחה היא לה שמחה מפני שיש להם טהרה, ועל זאת 'הללוקה' - נותנים הודאה להשם יתברך.

ביאור ענין לימוד מסכת שבת ביום השבת

ואיתא בזוהר הקדוש, שבשעה שחטאו בחטא עין הדעת נתן הנחש עשרים וארבעה מיני טומאות בכלל ישראל, ולמה עשרים וארבעה, מפני שביקש לעקור את התורה הקדושה, ובתורה נביאים וכתובים ישנם עשרים וארבעה ספרים, שנקראים תנשיטי כלה, כדבר האמור (שמות לא, יח): 'ויתן אל משה ככלותיו, ופירש רש"י: 'ככלתו כתיב חסר שנמסרה לו תורה במתנה ככלה לחתן שלא היה יכול ללמוד כולה בזמן מועט כזה. דבר אחר מזה כלה מתקשטת בכ"ד קשוטין הן האמורים בספר ישעיה אף ת"ח צריך להיות בקי בכ"ד ספרים'. ובמסכת שבת ישנם עשרים וארבעה פרקים, לכן הורה מרן רביה"ק האריז"ל זי"ע ללמוד ביום השבת את מסכת שבת. ונראה לומר, שהוא מרומז בפסוק (תהלים עד, כא): 'אל ישוב ד"ך נכלם', כנגד כ"ד פרקי מסכת שבת, וראשי התיבות **אל ישוב דך נכלם**, הוא השם הקדוש אדנ"י, אשר כמבואר רומז למידת הדין, וכיצד ממתיקים אותו ומהפכים אותו למידת הרחמים - שלא ישוב דך נכלם - על ידי לימוד כ"ד פרקים אלו ביום השבת.

מלבד זאת ד"ך הוא עני ואביון, רמז לענוה ושפלות הרוח, שמי שמתנהג בענוה אין מידת הדין שולטת בו, וגם שבת קודש בא לכפר על הגאווה, שכן אמרו חז"ל (שבת קיח, ב): 'כל המשמר שבת כהלכתו אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו', ושורש העבודה זרה הוא הגאווה, כמבואר לעיל. והנה **בל המשמר שבת** ר"ת ש"ה שהוא רמז לש"ך הדינים היוצאים מחמשת האותיות הסופיות כדלעיל, ובזכות שמירת שבת עוקרים אותם ונפכו לרחמים גמורים.

נמצינו למדים שעל ידי שמירת שבת מכפרין על הגאווה, ונמתקו כל הדינים.

והנה ראשי התיבות של **נחש עגל** עולים למספר מאה ועשרים - ק"כ, ובמילואו קו"ף כ"ף בגימטריא רפ"ו, רפ"ו הם רפ"ה הדינים הרמוזים בתיבת פר"ה, ואות אחד יתר מכן להמתיקם, ואם היו ישראל שומרים שבת כדת כראוי וכנכון, היה הקב"ה מוחל להם על חטא העגל, כמ"ש בגמרא המובא לעיל, וגם את הטומאה והזוהמה שהכניס הנחש הקדמוני בקרב ישראל היו יכולים לעקור, כי אצל הנחש נאמר (בראשית ג, 10): 'ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה', היינו שיהיה שנהא בין הנחש ובין בני אדם, והנה 'ושמרו בני ישראל את השבת' ר"ת **ואיבה**, כלומר, שעל ידי שמירת שבת ניתן לעקור אותה איבה שהוא הטומאה, ואז הכל על מכונו היה בא בשלום, אלא שבא הנחש ונטע גם את מידת הגאווה, והיא אשר מעכבת את הכפרה הבאה על ידי השבת.

כעת יבארו דברי רש"י, לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל לומר **מה** המצוה הזאת, ואיתא בזוהר הקדוש בכוונת תיקון חצות שאומרים את הפסוק (איכה ה, א) 'זכור ה' **מה** היו לנו' מה רומז לשם הוי"ה הקדוש - שם של רחמים

בצירוף כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א שעולים למספר מ"ה, וכיון שהיו ישראל בעלי גאווה ונטמאו, עשו מתיבת **מה'** תיבת **לנו'** - שעולה למספר פ"ו כמספר אלקים - שם של מידת הדין, ואיך נעשה כזאת, על ידי שפגמו בשם 'מה' שרומז למידת הענוה כמבואר לעיל, ואז נעשה מילואו מ"ם ה"א שהוא בגימטריא פ"ו - שם של מידת הדין.

והשטן ואומות העולם מבקשים להכניס את הגאווה בלבות בני ישראל, וזה שאומרים להם תראו עד כמה יפה וחשובה היא המצוה שעשייתם - "מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה" - שיש בה - בתוכה את האותיות 'צו' - שהוא רמז לגאות כמבואר לעיל. ולפיכך - אין לך רשות להרהר אחריה - אחרי התיבה **לנו'**, אלא יטה עצמו לאותיות הקודמים לו, שהם א"ך - מידת הענוה ושפלות הרוח, ועל ידי זה יזכה לש"ע אורות הרמוזים בראשי תיבות **שבת ענוה**, אשר בכך שניהם זוכים לאורים גדולים וכפרה על כל העוונות.

יעזור השי"ת, בשבת זו, פרשת כי תשא - פרה, כשקורין הן את הפרשה של מעשה העגל והן פרשת פרה אדומה, שתבוא האם ותקנח צואת בנה. ויקויים בנו 'משפיל גאים עדי ארץ', ובאותו רגע 'ומגביה שפלים עדי מרום', שיגביה אותנו השי"ת ויקדשנו וינהיגנו לקראת משיח צדקנו בב"א.

התודה והברכה לידידינו היקר שהשתתף בהוצאת הגליון

הרה"ח ר' **מאיר גריסגאטט** הי"ו וויען

לרגל שמחת הולדת בנו בשטומ"צ

יה"ר מלפני אבינו שבשמים שיזכה לראות רוב נחת יהודי מכל יוצ"ח ולגדלם לתורה ולחופה ולמצוות ע"ד התורה והחסידות ובדרך רביה"ק אכ"ר

התודה והברכה לידידינו היקר שהשתתף בהוצאת הגליון

הרה"ח ר' **הושע הייבגריסגאטט** הי"ו וויען

לרגל שמחת הולדת נכדו בשטומ"צ
בן לחתנו הרה"ח ר' שלמה בעק הי"ו ציריך

יה"ר מלפני אבינו שבשמים שיזכה לראות רוב נחת יהודי מכל יוצ"ח ולגדלם לתורה ולחופה ולמצוות ע"ד התורה והחסידות ובדרך רביה"ק אכ"ר

זמנים לשבת פרשת מי תשא - פרה

מוצאי שבת ו"ת	הדלקת נרות	ישמח משה
6:59	5:25	ירושלים
7:02	5:10	ניו יורק
8:13	6:43	לונדון
7:14	5:47	

הפצת הדא"ח לזיכוי הרבים - כל הזכויות שמורות ©

לע"נ האשה החשובה

מרת צירל ביילא שרף ע"ה

מראשוני תושבי קרית ישמח משה

ואשר הייתה מסורה בכל נפשה למען בית

רביה"ק צצוקללה"ה

בת ר' אפרים פישל ז"ל

נפטרה בשיבה טובה בשנת המאה לחייה

גם דור חמישי ילדו על ברכיה

כ"א אדר תשע"ה ת.ג.צ.ב.ה

נתרם ע"י חתנה ידידינו הרה"ג ר' ישראל צבי

גוימן שליט"א ונאוות ביתו החשובה תחי

קרית ישמח משה

התודה והברכה לידידינו היקר שהשתתף בהוצאת הגליון

הרה"ח ר' **שלמה שטערן** הי"ו לונדון

לרגל שמחת הולדת בנו בשטומ"צ

יה"ר מלפני אבינו שבשמים שיזכה לראות רוב נחת יהודי מכל יוצ"ח ולגדלם לתורה ולחופה ולמצוות ע"ד התורה והחסידות ובדרך רביה"ק אכ"ר